

Y. v. SLOVENIA (41107/10)

<https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-154728>

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΕΠΔΑ:

Το Δικαστήριο καλείται να εξετάσει κατά πόσον κατά την ποινική διαδικασία σχετικά με τις φερόμενες σεξουαλικές επιθέσεις κατά της προσφεύγουσας το κράτος παρέιχε επαρκή προστασία στο δικαίωμά της για σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και ιδίως της προσωπικής της ακεραιότητας. Συνεπώς, το ζητούμενο δεν είναι μια πράξη του κράτους, αλλά η εικαζόμενη έλλειψη ή ανεπάρκεια μέτρων που αποσκοπούν στην προστασία των δικαιωμάτων του θύματος κατά την ποινική διαδικασία. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο επαναλαμβάνει ότι, ενώ ο βασικός σκοπός του άρθρου 8 είναι η προστασία του ατόμου από αυθαίρετες παρεμβάσεις των δημόσιων αρχών, δεν υποχρεώνει απλώς το κράτος να απέχει από τέτοιες παρεμβάσεις: εκτός από την αρνητική αυτή δέσμευση, μπορεί να υπάρχουν και θετικές υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με τον αποτελεσματικό σεβασμό της ιδιωτικής ή οικογενειακής ζωής. Οι υποχρεώσεις αυτές μπορεί να συνεπάγονται τη λήψη μέτρων που αποσκοπούν στην εξασφάλιση του σεβασμού της ιδιωτικής ζωής ακόμη και στον τομέα των σχέσεων των ατόμων μεταξύ τους

...το Δικαστήριο έχει επίσης ήδη κρίνει ότι το δικαίωμα υπεράσπισης δεν παρέχει απεριόριστο δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε υπερασπιστικού επιχειρήματος. Έτσι, δεδομένου ότι η άμεση αντιπαράθεση μεταξύ των κατηγορουμένων για ποινικά αδικήματα σεξουαλικής βίας και των φερόμενων ως θυμάτων τους ενέχει τον κίνδυνο περαιτέρω τραυματισμού των τελευταίων, κατά τη γνώμη του Δικαστηρίου η προσωπική αντεξέταση των κατηγορουμένων θα πρέπει να υπόκειται σε πολύ προσεκτική αξιολόγηση από τα εθνικά δικαστήρια, τόσο περισσότερο όσο πιο οικείες είναι οι ερωτήσεις.

Είναι επίσης αλήθεια ότι ελήφθησαν ορισμένα μέτρα για να αποφευχθεί περαιτέρω τραυματισμός του προσφεύγοντος. Η κατάθεσή της ενώπιον του ανακριτή λήφθηκε ερήμην του κατηγορουμένου και του συνηγόρου του, το κοινό αποκλείστηκε από τη δίκη και ο κατηγορούμενος απομακρύνθηκε από την αίθουσα του δικαστηρίου όταν κατέθεσε (βλέπε παραγράφους 18, 29, 31 και 34 ανωτέρω). Λόγω του άγχους της προσφεύγουσας κατά τη διάρκεια της κατάθεσής της και της αντεξέτασής της, οι συνεδριάσεις της δίκης αναβλήθηκαν αρκετές φορές για λίγα λεπτά ή αναβλήθηκαν για άλλη ημερομηνία (βλ. παραγράφους 31, 37 και 38 ανωτέρω). Επιπλέον, ο προεδρεύων δικαστής προειδοποίησε την κατηγορουμένη να μην επαναλαμβάνει ερωτήσεις κατά την αντεξέταση και απαγόρευσε ορισμένες από αυτές (βλ. σκέψη 36 ανωτέρω). Ωστόσο, κατά τη γνώμη του Δικαστηρίου, η προϋπάρχουσα σχέση μεταξύ της προσφεύγουσας και του κατηγορουμένου και ο οικείος χαρακτήρας του θέματος, καθώς και η νεαρή ηλικία της προσφεύγουσας -ήταν ανήλικη όταν έλαβαν χώρα οι φερόμενες σεξουαλικές επιθέσεις- ήταν σημεία ιδιαίτερης ευαισθησίας που απαιτούσαν μια αντίστοιχα ευαίσθητη προσέγγιση εκ μέρους των αρχών για τη διεξαγωγή της επίμαχης ποινικής διαδικασίας. Λαμβάνοντας υπόψη το σωρευτικό αποτέλεσμα των παραγόντων που αναλύθηκαν ανωτέρω, οι

οποίοι επηρέασαν δυσμενώς την προσωπική ακεραιότητα της προσφεύγουσας (βλ. σημεία 107-13 ανωτέρω), το Δικαστήριο θεωρεί ότι υπερέβησαν σημαντικά το επίπεδο της δυσφορίας που συνεπάγεται η κατάθεση ως θύμα φερόμενων σεξουαλικών επιθέσεων και, κατά συνέπεια, δεν μπορούν να δικαιολογηθούν από τις απαιτήσεις μιας δίκαιης δίκης.

ΑΓΓΛΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ:

The Court is called upon to examine whether in the criminal proceedings concerning alleged sexual assaults against the applicant the State afforded sufficient protection to her right to respect for private life, and especially for her personal integrity. Thus, what is in issue is not an act by the State, but the alleged lack or inadequacy of measures aimed at protecting the victim's rights in the criminal proceedings. In this connection the Court reiterates that while the essential object of Article 8 is to protect the individual against arbitrary interference by the public authorities, it does not merely compel the State to abstain from such interference: in addition to this negative undertaking there may be positive obligations inherent in effective respect for private or family life. These obligations may involve the adoption of measures designed to secure respect for private life even in the sphere of the relations of individuals between themselves ... the Court has also already held that a person's right to defend himself does not provide for an unlimited right to use any defence arguments. Thus, since a direct confrontation between the defendants charged with criminal offences of sexual violence and their alleged victims involves a risk of further traumatising on the latter's part, in the Court's opinion personal cross-examination by defendants should be subject to most careful assessment by the national courts, the more so the more intimate the questions are.

It is also true that a number of measures were taken to prevent further traumatising of the applicant. Her statement before the investigating judge was taken in the absence of the defendant and his counsel, the public was excluded from the trial, and the defendant was removed from the courtroom when she gave her testimony (see paragraphs 18, 29, 31 and 34 above). Owing to the applicant's stress during her testimony and cross-examination, the trial hearings were on several occasions adjourned for a few minutes or rescheduled to another date (see paragraphs 31, 37 and 38 above). Furthermore, the presiding judge warned the defendant against repeating questions in cross-examination and prohibited a number of them (see paragraph 36 above). Nevertheless, in the Court's opinion, the pre-existing relationship between the applicant and the defendant and the intimate nature of the subject matter, as well as the applicant's young age – she was a minor when the alleged sexual assaults took place – were points of particular sensitivity which called for a correspondingly sensitive approach on the part of the authorities to the conduct of the criminal proceedings in issue. Taking into account the cumulative effect of the factors analysed above, which adversely affected the applicant's personal integrity (see paragraphs 107-13 above), the Court considers that they substantially exceeded the level of discomfort inherent in giving evidence as a victim of alleged sexual assaults, and accordingly cannot be justified by the requirements of a fair trial.